

Spansk jobbflyktning bor på gata

Astrid Dalehaug Norheim,
Bergen

astridnor@vl.no 55 31 68 15

Om natten er han ute i hagl og vind. Hendene er hovnet opp av frost. Jobbjakten i Bergen ble ikke som Gonzalo Marina hadde håpet.

Gonzalo Marinas hender har hovnet kraftig opp etter tre døgn ute. Tobarnsfare fra Madrid tar «hva som helst» av jobbtilbud.

Foto: Astrid Dalehaug Norheim

Tobarnsfare kom til Bergen fra Spanias hovedstad Madrid for en måned siden. Han hadde lest på internett om landet hvor det er mulig å finne arbeid.

– Virkeligheten er veldig annerledes, sier Marina med hes stemme.

Den økonomiske krisen i Europa får ringvirkninger også her i landet. En rekke arbeidsledige reiser til Norge for å skaffe seg jobb, men mange av dem havner i en fortvilet situasjon. Flere steder i landet melder fattighus om økt pågang av arbeidsinnvandrere som ikke får jobb.

Tre netter ute. Vårt Land møter 34-årige Marina på Robin Hood Huset i Bergen sentrum, et møtested for mennesker med trang økonomi.

Han sitter i sofaen. Hendene er kraftig oppsvulmet etter tre netter ute på gata. Han har vært hos politiet og bedt om et sted å sove, men fått vite at alt er fullt.

– Jeg har bare gått rundt i gatene, sier han.

– Når sover du?

Stemmen hans forsvinner helt. Han hviker.

– Når det går an. Jeg setter meg ned og sover litt. For hver dag blir jeg mer sliten. For hver dag ser situasjonen verre ut, sier han på spansk.

Marina forteller at han er utdannet innen IT og administrasjon, og har jobbet både med administrasjon, på fabrikker og i renholdsbransjen.

Da han ble arbeidsledig for to år siden, fikk han en engangsutbetaling på 6.000 euro, om lag 46.000 norske kroner. Pengene startet han et eget bakeri for, men måtte gi opp da omsetningen sviktet.

Drømmen bristet. Håpet var at han skulle få jobb i Norge, og han dro fra kona og barna på ni og 12 år. Men uten å kjenne noen og uten å kunne språket, har han møtt en barsk virkelighet i drømmelandet i nord.

I stedet for å tjene penger, overlever Marina på gratis matutdeling i Robin Hood Huset og hos Kirkens Bymisjon.

Preget. Marcos Amano, daglig leder av Stiftelsen Robin Hood Huset, legger merke til at Gonzalo Marina bruker lang tid på å reise seg fra sofaen. Frosten har bitt seg fast i kroppen. Knærne verker. Han er preget av tre døgn på gata.

– Han var ikke slik for en uke siden, sier Amano.

Marinas historie er ikke unik. Siden mars i fjor har det kommet anslagsvis 250 mennesker fra Spania og andre kriserammede, europeiske

land til Robin Hood Huset. De er høyt utdannede, fagarbeidere og ufaglærte.

– En ung gutt fra Spania sov på gata i tre uker i høst. En tysker sover i en hule ved Nygårdsbroen, forteller Amano.

Ikke hus og arbeid. I et presset boligmarked er det vanskelig å få et sted å bo når man har utenlandsk bakgrunn, og leieprisene er mange steder høye.

«For hver dag blir jeg mer sliten. For hver dag ser situasjonen verre ut»

Gonzalo Marina, spanjol på jakt etter arbeid i Norge

Også det norske arbeidsmarkedet har et trangt nåløye.

– Det er krav til språk, til formalkompetanse og til attester og referanser. Det er få jobber man kan gå rett inn i, sier Amano.

Tross sin vanskelige situasjon har ikke Marina planer om å returnere til Spania.

– Jeg prøver å holde ut og finne jobb her. Jeg tar hva som helst.

Flere euroflyktninger

Liv Jorun Andenes

liv.jorun.andenes@vl.no 22 310 406

Finanskrisen tvinger søreuropeere til Norge i jakten på arbeid. Langt fra alle lykkes. Flere frivillige organisasjoner melder om køer av eurokriseflyktninger ved sine lavterskeltilbud for fattige.

– Vi skulle gjerne hjulpet alle, men vi har allerede sprengt kapasitet, og må prioritere de aller vanskeligst stilte, forteller Kari Gran, leder for Kirkens Bymisjons kafé Møtestedet i Oslo.

Travle ambassader. På flere av Norges ambassader i Europa øker antallet henvendelser fra mennesker som ønsker å reise til

Norge for å jobbe. I desember var over 4,4 millioner arbeidsledige i Spania, og i Madrid har ambassadeansatte hatt det ekstra travelt det siste året – spesielt etter at spansk fjernsyn viste tv-programmer om Norge.

– Programmene viste spanjoler som bor og arbeider i Norge, og som skryter av hvor bra de har det. Etter det fikk vi en bølge av forespørsler, forteller ambassadesekretær Cecilie Svensson.

Også ambassaden i Hellas har merket et større trykk.

– Det siste halvåret har det vært en jevn økning, med opp til 150 direkte henvendelser i måneden. I tillegg er det stor pågang på nettsidene våre, forteller nestleder for ambas-